

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2980/2019
30.09.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Весне Поповић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Драгољуб Јоксимовић, адвокат из ..., против туженог „Триглав осигурање“ АДО из Београда, чији је пуномоћник Јасмина Николић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 402/17 од 21.02.2017. године, у седници од 30.09.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 402/17 од 21.02.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П 2026/15 од 29.09.2016. године, ставом првим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиле да се тужени обавезе да јој на име накнаде материјалне штете за изгубљено издржавање за период од 22.05.2009. године до 06.04.2015. године исплати 620.880,22 динара са законском затезном каматом од 19.02.2016. године до исплате. Ставом другим изреке одбијен је тужбени захтев тужиле да јој тужени на име накнаде штете за изгубљено издржавање за период од 06.04.2015. године па убудуће плаћа новчану месечну ренту од по 9.535,88 динара. Ставом трећим изреке тужила је обавеза да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 36.150,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 402/17 од 21.02.2017. године ставом првим изреке преиначена је првостепена пресуда у ставу првом изреке тако што је усвојен тужбени захтев тужиле и тужени обавезан да јој на име накнаде материјалне штете за изгубљено издржавања од сада пок. ББ за период од 22.05.2009. године до 06.04.2015. године исплати 620.880,22 динара са законском затезном каматом од 19.02.2016. године до исплате. Ставом другим изреке првостепена пресуда је укинута у ставовима другом и трећем изреке и предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Против другостепене пресуде, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у смислу чл. 408. и 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11 ... 87/18) и утврдио да ревизија туженог није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилца је са сада пок. ББ живела у ванбрачној заједници, из које имају малолетног сина рођеног ... године. ББ је погинуо у саобраћајној несрећи дана 22.05.2009. године, искључивом кривицом возача који је осуђен правноснажном кривичном пресудом на казну затвора. Његово возило је у време саобраћајне несреће било осигурано код туженог. Тужилца има завршену средњу школу, од 2006. године до његове смрти била је у ванбрачној заједници са покојним ББ, и пријављена је на евиденцију као незапослено лице. За време заједнице живота са покојним ББ обављала је кућне послове, чувала дете и ванбрачни партнер ју је издржавао. Утврђено је да је сада пок. ББ обављао разне приватне послове од којих је стицао зараду од око 50.000,00 динара месечно, од које је издржавао тужилцу, њихово заједничко дете и двоје деце из претходног брака. Према налазу и мишљењу вештака, покојни ББ, који је у време погибије имао ... година, да је остао у животу могао је, с обзиром на године живота и средњу стручну спрему, остваривати у траженом периоду зараду у висини просечне зараде у Републици Србији, од које би 50% процената трошио за задовољење својих потреба и тужилце као невенчане супруге, а преосталих 50% би трошио за издржавање троје деце. Ранијим правноснажним пресудама, малолетном сину парничних странака досуђена је накнада нематеријалне штете због смрти оца, као и тужилци на име претрпљених физичких болова и страха. Малолетном сину парничних странака досуђена је накнада материјалне штете по основу изгубљеног издржавања, и тужени је обавезан да деци погинулог из претходног брака плаћа новчану ренту.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно је у побијаној другостепеној пресуди примењено материјално право када је првостепена пресуда делимично преиначена и тужени обавезан да тужилци на име накнаде за изгубљено издржавање за период од 22.05.2009. године до 06.04.2015. године исплати 620.880,22 динара са припадајућом законском затезном каматом.

Према члану 152. став 1. Породичног закона, ванбрачни партнер који нема довољно средстава за издржавање, а неспособан је за рад или је незапослен, има право на издржавање од другог ванбрачног партнера сразмерно његовим могућностима. Према члану 194. став 1. Закона о облигационим односима, лице које је погинуло издржавао или редовно помагао, као и оно које је по закону имало право захтевати издржавање од погинулог, има право на накнаду штете коју трпи губитком издржавања, односно помагања.

У поступку је утврђено да је тужилца у тренутку смрти сада пок. ББ била његова ванбрачна супруга, те да из ванбрачне заједнице имају малолетног сина. Утврђено је такође да тужилца нема довољно средстава за издржавање и да је незапослена, те да није испуњавала услове за остваривање права на породичну пензију, као и да ју је њен ванбрачни супруг издржавао током трајања ванбрачне заједнице. Из налаза и мишљења вештака економско-финансијске струке утврђене су релевантне чињенице у вези висине накнаде штете по основу изгубљеног издржавања. С обзиром на наведено,

правилно је у побијаној другостепеној пресуди примењено материјално право када је првостепена пресуда преиначена и тужбени захтев тужиље у овом делу усвојен.

Неосновано се ревизијом туженог указује на погрешну примену материјалног права, односно чл. 194. Закона о облигационим односима и чл. 152. Породичног закона. Наиме, правилан је закључак другостепеног суда да тужиља испуњава законске услове из наведених законских одредаба за накнаду штете на име изгубљеног издржавања, па није од значаја ревизијски навод да је тужиља способна за рад, у ситуацији када је утврђено да нема довољно средстава за издржавање и да је незапослена. Ревизијским наводима такође није доведена у сумњу висина накнаде штете досуђена побијаном другостепеном пресудом, а супротно ревизијским наводима, у поступку је утврђено да је тужиља била у спорном периоду незапослена, јер је пријављена на евиденцији као незапослено лице.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 414. став 1. ЗПП.

**Председник већа-судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић